

Sláva Koubek

P O V Í D K Y

POD BOROVICÍ

Rozhodl se, že po namáhavém roce, když přišlo léto, musí opět za slanou vodou. Nedalo to ani moc námahy. Stačilo si jen zamluvit pobytový zájezd v cestovní kanceláři. Místo pobytu také znal, neboť už loni v létě objevil ráj pro „našince“ na nádherném ostrově Jadranu, Rabu. Přiblížil se den odjezdu. Připravoval si vše potřebné, hlavně rum a kafe, aby netrpěl žízni a přežil v pohodě všechnu nepohodu.

Večer před odjezdem slavil své pětapadesáté narozeniny a byl nesmírně šťastný, že jeho nejbližší si pro něho udělali čas a byli ten poslední večer před odjezdem s ním. Bylo to nádherné. Připravil večeři a pití a kluci, silná trojka „PADAVA“, jak jim říkal, přišli a měli pro něho dárek. Po bouchnutí nezbytného šampusu musel dárek rozbalit. Vehnalo mu to slzy do očí. Fotoaparát – to aby si nemusel pořád půjčovat školní a doprošovat se. Hned ten večer ho vyzkoušel, fungoval bezvadně. Kluci byli nesmírně milí, hráli na kytary, zpívalo se a popíjelo a na lože se odebrali až drahně po půlnoci. Jemu bylo hej, měl prázdniny, mohl spát, ale kluci museli ráno do práce.

Během dopoledne před odjezdem připravil něco triček a kraťasů, osušku, sklenici použitého fritovacího oleje na opalování a vše pečlivě zabalil do kufru. Snadno se mu to tam vešlo, co taky brát víc sebou na ostrov, kde je nejvíc slunečního svitu v roce. Už brzy odpoledne byl připraven.

Autobus byl přistaven na parkovišti a tak v 18,00 hodin večer do něj nastoupil. Cesta ubíhala rychle, až na prodlevy na Slovinské hranici, jakoby Slovinci museli dávat všem turistům najevo svou důležitost, když sami mají turistického ruchu pomálu. Jemu to ale moc nevadilo. Vystoupil z autobusu a tu dobu čekání si krátil kouřovou.

Noc ubíhala a on si snil. Co také jiného, když měl vedle sebe obstarožní dámu, která se vydala na dovolenou se dvěma přítelkyněmi téhož věku, sedícími před ní, a se kterými neustále klábosila. Snil a vzpomínal na minulé léto, kdy krásy Rabu objevil. Ty krásy nebyly jen nádherná příroda, průzračné moře a uchvacující architektura starého městečka Rab, s historií z dob starého Říma, ale také Frkáň. Frkáň je poloostrov ostrova Rabu, který se otevírá skalnatým pobřežím do moře ve směru na Itálii. Voda je průzračně modrá tak, že snadno dohlédneš na dno. Žádné žahavky, jen na ježky se musí dávat pozor, ale to jen ráno, když se jde do vody poprvé. Pobřeží poloostrova jsou bílé skály se zátokami s oblázkovými plážemi a pak volně skalnaté, kde je obtížné hledat slušný a bezpečný vstup do moře. Poloostrov je jinak porostlý listnatými keři, typickými pro oblasti, kde velmi málo prší, borovicemi a tisy. V lesíčkách pod mohutnými borovicemi je možné najít úkryt před ostrými paprsky poledního slunce a nejen to...

Živě se mu vybavuje loňské léto, kdy zcela náhodně zabloudil, při hledání nejvýhodnějšího místa, na ostrý osov poloostrova, kde na obrovském balvanu bylo vytesáno slovo „HOMO“. A skutečně, kam oko dohlédlo, všude jen mužská těla, čokoládové barvy, snad všech národností, kromě černochů, opalujících se, koupajících se a procházejících se do lesíka. Nejprve netušil, co ty procházky do lesíka znamenají, až se vydal na zvědy a ejhle: to je způsob „holandy“, jak se v Budějčích říká „lovu“. Ale to lovení nebylo nutné, neboť, kdo měl chuť na milování, odešel do lesíka a zcela jistě našel někoho, kdo se mu postará o zbavení přetlaku a odběr semene. Vůbec neměl „mindrák“ vzhledem ke svému věku, neboť zde byla věková kategorie od dorostenců až po důchodce. To na tom bylo fascinující, že neměl obavy, že by mu někdo řekl: „vrať se do hrobu!“

V tomto příjemném snění a vzpomínání mu uběhla noc a už je čekal trajekt v Jablanacu, aby převezl autobus přes mořskou úžinu, jediný to přístup na ostrov.

Ostrov vypadal v ranním mlžném oparu stejně jako loni. Dýchl na něho atmosféra měsíční krajiny, jak ostrov z pohledu pevniny vypadá, a pak už důvěrně známé městečko Rab se svými čtyřmi věžemi a architekturou domků a domečků tak typických pro středomoří.

Ubytoval se v hotelu Istra hned ráno, což ho překvapilo, protože Chorvaté si dají vždy pěkně načas s úklidem. Vybalil nezbytné a vydal se k přístavišti a dál lodkou na Frkáň, aby našel „své“ místo z loňska.

Bylo tam na svém místě nezměněné a i obrovská borovice, s tolik potřebným stínem, stála důležitě na svém místě. Svlékl se, rozbalil rohož a osušku a šel se pozdravit s mořem a jeho konejšivými vlnami. Vlny laskaly svou slanou vodou jeho tělo a jemu to připadalo, jako by jen na to čekaly. Když se vrátil z vody dostatečně prosolen, věnoval se průzkumu okolí. Zjistil, že osov s varovným „HOMO“ je opět plný, ale tentokrát od středňáků po důchodce. Nikoho z mladých neviděl. Tak tři metry od jeho místa byl pár třicátníků, jak je tipoval. Oba slušně vybavení, jeden černý a druhý nádherně blondatý a všude!!! Dlouho pozoroval jeho krásně rostlé tělo, porostlé krátkými, jemnými zlatavými chloupky.

Ten první den netoužil po milování a proto se věnoval jen pozorování všech, kteří, když chtěli do lesíka za milování, museli projít kolem jeho místa pod borovicí. Užíval si pohody moře, slunce a

těšil se z toho pocitu, že je zase na starých známých místech. Asi za dvě hodiny mu přišli noví sousedé. Také pár, jak je odhadl. Zřejmě jim obsadil místo, neboť ve větvi borovice měli stočenou karimatku. Slušně se jim omluvil a zjistil přitom, že to jsou Chorvaté. Starší byl brýlatý, slušně rostlý, průměrně vybavený čtyřcátník, zřejmě náruživý čtenář, neboť pořád jen četl. Mladší, nádherně rostlé, pravidelné postavy, připomínající Adonise, tak třícátník s dlouhými, vlnitými, blondatými vlasy a neskutečně mohutným penisem, hladce vyholeným. Ten mladší se zdál komunikativnější typ, starší moc nemluvil. Dělal mu radost, že se neodstěhovali dál, že zůstali poblíž něho, neboť je mohl v klidu pozorovat. Ten den trávil pozorováním, koupáním a opatrným opalováním. Byl tak plný dojmů a dokonalé pohody, že je opět v místech mezi svými, že ho nepřepadaly žádné jiné touhy.

Večer se prošel městem, zjistil, že hospůdka, která je centrem homosexuálů existuje, i když s novým majitelem a to ho uklidnilo.

Druhý den časně byl opět na svém místě. Nikde ani živáčka! „Tety“ si rády po divoké noci pospí. Natřel se osvědčeným opalovacím prostředkem: použitým fritovacím olejem a plácnul sebou na rozložitý balvan, aby se opálil na choulostivých místech. Kolem poledne už byl osoh zcela zaplněn a tak, když u vstupu do moře nikdo nebyl, vlezl do vody. Fritovací olej dělal divy! Nejen, že to je vynikající prostředek proti spálení, dokonce i dokonale antisexuální – nejde na něj ani moucha ani mravenec- kromě toho perfektně drží na těle. Jen při roztírání po pokožce je to trochu nepříjemné, neboť drobký pomfritů nepříjemně drhnou kůži. Zaplavoval si a koukal kolem sebe, jak se za ním po hladině táhne olejová skvrna, jakby unikala ropa z tankeru. Ale moře, zvláště na Jadranu, je milostivé. Sůl po chvilce všechn olej vstřebala, zato jeho pokožka zůstávala krásně mastná. Prostě, olej držel jako nejkvalitnější a nejdražší opalovací prostředek.

Ten den se, co chvíli, cachtal ve vlnách, neboť jinak se tomu ani říci nedalo. Jako by se nemohl nasytit laskání se slanou vodou. Když se vracel z moře k balvanu, ze kterého do moře vlezl, seděl na kameni nádherný mladík. Jeho jediným oděvem byl fialový šátek na hlavě. Kulatý obličej s laskavými hnědými očima za brýlemi, knírek a bradka působily důstojně, plnější souměrná postava a slušný, průměrný penis uprostřed méně opálených míst, která tvořila přírodní plavky. Mladík si ho prohlížel při plavání a seděl při tom rozkrokem otevřen do moře a zády k pevnině. Byl tak okouzlující, jakoby bezbranný. Když doplaval blíž, položil se na hladinu, aby na mladíkův klín a do klína lépe viděl. Mladík si všiml jeho zájmu a začal se kolem sebe rozhlížet, jakoby se bál, že se někdo objeví. Když kolem dokola nikoho neviděl, uklidnil se.

To bylo pro něho znamením, že mladík už kouká jen na něho. Usmál se a prstem do úst naznačil, co by chtěl udělat. Mladík si toho všiml, usmál se a na penisu mu bylo znát, že ta představa ho vzrušuje. Pomalu začal mohutnět a předkožka, která mu až dosud kryla celý žalud, se začínala pomalu zkracovat, jak nestačila zvětšující se žalud plně skrýt. Měl pocit, jak tak na to z moře koukal, jakoby se rozvíjelo nejkrásnější růžové poupě. Pohybem hlavy dal mladíkovi najevo, jak je to krásné a znovu mu prstem do úst naznačil, že by ho chtěl mít v ústech. Vtom někdo přicházel a tak se mladík zvedl a přešel na balvan, aby před přichozím skryl své vzrušení. On na něho neviděl a tak obeplaval balvan a byl snad dva metry od mladíka, jemuž penis trčel od břicha ještě ne úplně ztopořený. Znovu mu ukázal prst v ústech, mladík se usmál a ukázal hlavou do moře. Tam, asi dvacet metrů vzdálená, se objevila plavající postava, které si on vůbec nevšiml, ale mladík ano. Když se mladík opět usadil na balvanu, vylezl z vody. Při cestě kolem mladíka mu česky řekl: „Jsi krásný, chtěl bych tě!“ a stejně to opakoval i německy. Mladík na to reagoval jen příjemným pousmáním, jinak neřekl nic. Tento kontakt, i když jen vizuální, v něm probudil touhu, touhu po milování, kterou až dosud jakoby neměl. Chvilí seděl na svém místečku, ale byl tak netrpělivý, že nevydržel, zapálil cigaretu a přesunul se na okraj skály, aby na mladíka dobře viděl... Mladík však už na kameni u moře nebyl. Zůstaly tam jeho věci a on plaval v moři. Když vylézal z vody, přicházeli tři obéznější Italové a ve vstupu do moře se s mladíkem míjeli. Mladík, při výstupu z vody, se na něho podíval, usmál se, pokýval hlavou a posadil se ke svým věcem. On počkal až Italové opustili moře a mladík osaměl. Došel k němu a přisedl si. Snažil se s ním mluvit, ale moc to nešlo. Mladík je Ital, německy moc nerozumí a anglicky také ne a tak nastoupila mezinárodní „ukazovaná“. Jmenuje se Roberto a je z Milána. Víc už spolu nemluvili, neboť on Roberta pohlídl a znovu ukázal ústy, že by ho chtěl. Roberto opět souhlasně kývl, usmál se a vstal, aby začal jako prohlížet pobřežní balvany v moři. On vstoupil do vody a plaval vždy tím směrem, kam Roberto po kamenech šel. Několikrát ukázal Robertovi kámen, odkud nemohli být z břehu spatřeni, ale Roberto byl obezřetný a neustále koukal nahoru ke stromům lesíka, odkud mohli být skrytě pozorováni. Viditelně to Roberta vzrušovalo, ale jeho také...

Roberto konečně našel ten správný převislý balvan, za kterým by očím z pobřeží byli skryti, zato z moře lehce viditelní a sestoupil do moře. On k Robertovi doplaval, ponořil se hlavou k jeho rozkroku a vzal Robertův penis do úst, aby ho polaskal. Roberto stál, držel se balvanu a upřeně hleděl

3

ke břehu a k okraji lesíka. Když jemu chyběl vzduch, opustil to skvostné „udělátko“, nyní už řádně ztopořené, a vyplaval nad hladinu, aby se nadechl. Roberto našel nohou výstupek na balvanu, který mu umožnil, že se dostal svým ztopořeným penisem tak deset centimetrů nad hladinu. Pak už nebylo co řešit. Nádherně narostlý penis, jeho připravená žádostivá ústa a tak začala kouzelná, neskutečně vzrušující milostná „bitva“ s jediným cílem: vystříkat všechnu zásobu chlupatého váčku. Podle stahů hýždí a záchvěvů svalů poznal, že se Roberto blíží k vrcholu, ale ten se v poslední chvíli odtáhl a svůj ztopořený penis ponořil do vody. On se ho zeptal: „Nechceš?“ Roberto odpověděl „Si“. A tak mu vrchol přivodil rukou, neboť Roberto to už do pusy nechtěl. Nedalo to mnoho námahy a ani to dlouho netrvalo. Roberto se prohnul jako luk a slastných sedm vln bílého semene vypustil do průzračné mořské vody. Semeno drželo krásně pohromadě, jako stříbrné paprsky plující po hladině. Roberto se šťastně zasmál a plácnutím ruky na hladinu své plovoucí semínko rozehnal, aby zmizelo, jakoby nikdy a nic nebylo. Vzal jeho hlavu do dlaní a políbil ho se slovy: „Gracia.“ On odpověděl: „Děkuji.“ Naposledy se pohládili, objali a Roberto vylezl z vody. On si plaval, díval se na Roberta, ještě hezkou chvíli ztopořené a pak se kolem něho vracel na své místo na břehu. Když šel kolem Roberta, pohládl ho po zádech, Roberto mu to oplatil pohlazením po penisu a řekli si, že se zde zase uvidí. Když se po vykouřené cigaretě podíval ze svého místa k moři, Roberto už tam nebyl. Nechápal, proč to dělali tak složitě, když mohli klidně spolu odejít do lesíka a tam se milovat. Ale asi ten nápad s „francouzským“ milováním v moři Roberta tak zaujal, protože spojoval vzrušení s nebezpečím a to má, jak známo, dvojnásobný vzrušivý efekt.